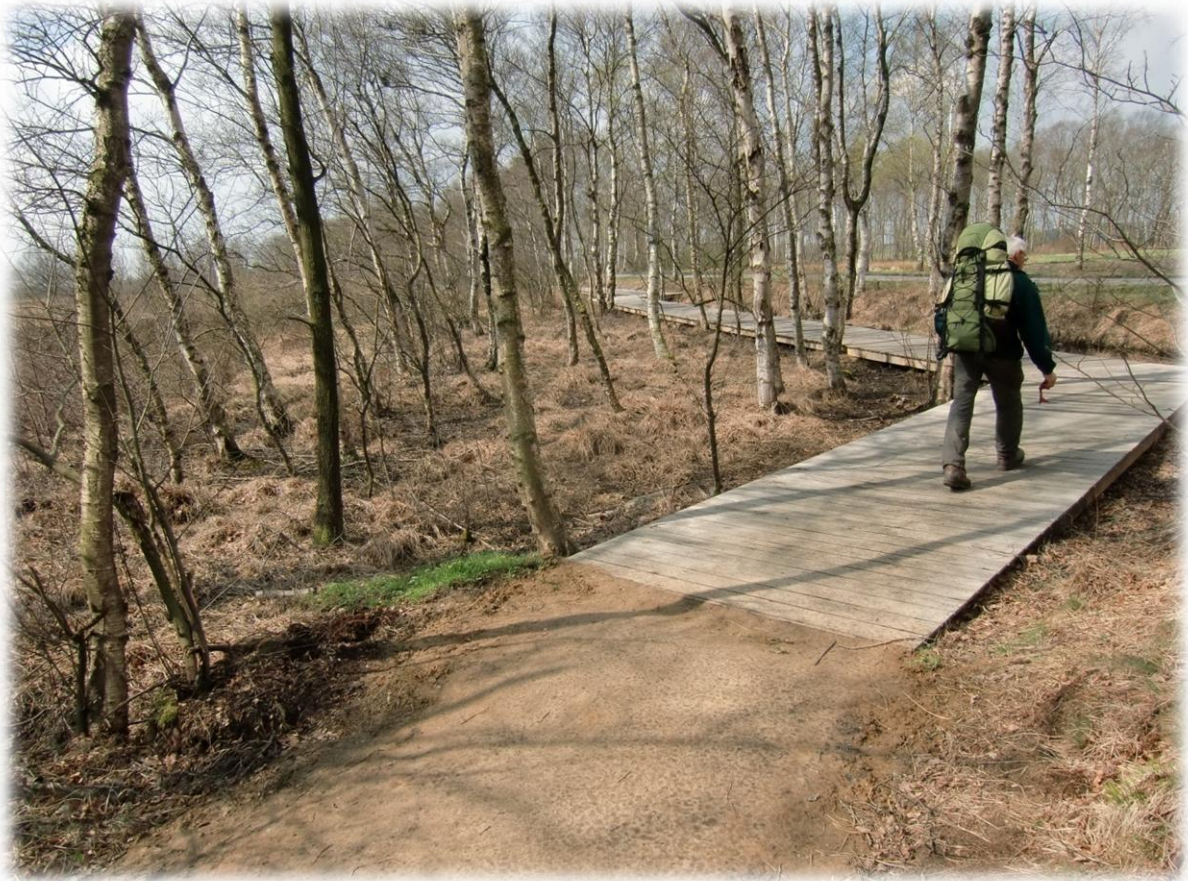

We lopen door het Balloërveld. Dat is een 367 hectare metend heideveld tussen Gasteren, Rolde en Loon. Het is een Nationaal beek- en esdorpenlandschap in de Drentse Aa. Het landschap heeft hier grotendeels zijn oorspronkelijke vorm behouden.

Af en toe dienen we over veeroosters of over een houten opstap te stappen om de elektrische draden van de weideafsluitingen te omzeilen.

Donderdag 12 april 2012

- Van : Borger
- Naar : Erm
- Afstand : 23 km
- Duur : 7 uur

Zoals elke nacht hebben we nu ook de nacht weer doorgebracht op een camping. Campings zijn er in dit gebied in overvloed.

We kunnen even uitrusten op een mooie artistieke bank die er blijkbaar al staat van 1923.

Langs kleine vennetjes, oude karrensporen, weidepaadjes en veldwegeltjes zetten we onze weg verder. Vandaag is het naar de frisse kant (+/- 9°C) maar de zon is van de partij en de regen blijft uit.

Onderweg zien we veel paarden lopen in de weide maar we komen ook veel maneges en paardenstallen tegen. Het blijkt hier toch wel de streek te zijn van het kweken van verschillende paardenrassen.

In dit natuurgebied bevinden zich het gehele jaar door een aantal Schotse Hooglanders. De sobere en geharde runderen begrazen de vegetatie waardoor het karakter van dit gebied behouden blijft. Zeker in de periode dat er kalveren zijn kunnen de koeien eigenaardig gedrag vertonen. Dan blijf je beter uit de buurt van hun lange horens.

Is da..da...dat ne st...stier
Lu....Lu...Ludwig?

De Galgenberg van het Sleenerzand. In de middeleeuwen werden mensen hier terecht gesteld en begraven. Deze grafheuvel zou in de ijzertijd, zowat 800 jaar voor Christus opgeworpen zijn.

Op 14 mei 1943 stortte hier een bommenwerper neer. Enkele brokstukken werden verwerkt in een monument.

Deze brandweerman ziet er voor zijn leeftijd niet al te best meer uit. 20 jaar geleden zou hij nog met pensioen kunnen gaan zijn maar die tijd lijkt nu toch definitief voorbij te zijn.

Op camping Emmerzand zetten we ons tentje op. De cafeetjes en de restaurantjes zijn te ver af en op de camping is alles nog gesloten. We koken dus zelf ons potje.

Vrijdag 13 april 2012

- Van : Erm
- Naar : Gramsbergen
- Afstand : 29 km
- Duur : 8 uur

Als we opstaan is er een dikke mist en het is nagenoeg windstil. De mist zal dus niet vlug optrekken. We zetten onze weg langs het Pieterpad verder.

Rond de middag trekt de mist op en kunnen we terug mooie foto's maken van oude boerderijen met rieten daken.

We komen door Coevorden, de oudste stad van Drenthe. In vroegere dagen waren reizigers verplicht om door deze kasteelstad te trekken omdat Coevorden gelegen was op een strategische zandrug. Hierdoor vestigden generaals, ambachtslui, kunstenaars, wetenschappers en kooplieden zich in deze stad.

Het kunstwerk “De Drentse Poort” gemaakt in 2005. Dit kunstwerk bestaat uit 12 zwerfstenen en één erosiesteen die samen 33 ton wegen. De zwerfstenen dateren uit de ijstijd en komen uit de directe omgeving. Bovenaan de platte steen is een erosiesteen die uit Bretagne komt. Het kunstwerk symboliseert Europa.

Een standbeeld die de wandelaars van het Pieterpad uitbeelden.

We hebben het de ganse dag droog kunnen houden en het weer wordt beter en beter. Maar als we op ons eindpunt komen moeten we toch vlug gaan schuilen want we krijgen zowaar een onweersbui. We zetten onze tentjes neer op de camping van de jachthaven en koken terug ons eigen potje.

Zaterdag 14 april 2012

- Van : Gramsbergen
- Naar : Ommen
- Afstand : 31 km
- Duur : 8 uur

Om 08.00 uur komt de trein toe aan het station van Gramsbergen, met onze vriend Henk er in. Henk gaat vandaag en morgen meestappen. Zijn wagen staat geparkeerd aan het station van Ommen.

Een drijvende muskusrattenval.

De bovenkruier is een windmolen waarbij alleen de kap met het wiekenkruis in het horizontale vlak kan draaien. Op deze manier kunnen de wieken steeds de juiste windrichting volgen.

Hier en daar kun je voor een paar cent koekjes, koffie en frisdrankjes kopen. Deze standjes worden door plaatselijke bewoners opgesteld langsheen het wandelpad ten behoeve van de wandelaar.

Een typisch Twents hek dat we regelmatig tegenkomen in deze streek. Ze worden nog steeds gemaakt door ambachtslieden.